

Program wychowawczy > Klasa V > Wartość XXII > Radość ze wspólnego dostrzegania i przeżywania piękna w sztuce i literaturze

IV. NAUCZANIE RELIGIJNE

4.1. NAUCZANIE PAPIESKIE

„Tworząc dzieło, artysta wyraża bowiem samego siebie do tego stopnia, że jego twórczość stanowi szczególne odzwierciedlenie jego istoty – tego kim jest i jaki jest. Znajdujemy na to niezliczone dowody w dziejach ludzkości. Artysta bowiem, kiedy tworzy, nie tylko powołuje do życia dzieło, ale poprzez to dzieło jakoś także objawia swoją osobowość. Odnajduje w sztuce nowy wymiar i niezwykły środek wyrażania swojego rozwoju duchowego. Poprzez swoje dzieła artysta rozmawia i porozumiewa się z innymi. tak więc historia sztuki nie jest tylko historią dzieł, ale również ludzi. Dzieła sztuki mówią o twórcach, pozwalają poznać ich wnętrza i ukazują szczególnie wkład każdego z nich w dzieje kultury”.

Jan Paweł II, List do artystów, Watykan, 4.04.1999, w: tegoż, *Dzieła zebrane*, t. 3, *Listy*, wyd. M, Kraków 2007, s. 491.

„Świat kultury i sztuki powołany jest do budowania człowieka: do wspomagania go na często pełnej udręku drodze poszukiwania prawdy. Kultura i sztuka są jednością, nie rozproszeniem; są bogactwem, nie zubożeniem; są gorączkowym, częstokroć tragicznym poszukiwaniem, a w końcu zadziwiająco syntezą, w której najwyższe wartości ludzkiej egzystencji, także w swych kontrastach blasku i ciemności, dobra i zła – jasno określonych i dających się określić – zostają podporządkowane głębokiej znajomości człowieka, jego doskonaleniu, nie zaś degradacji”.

Jan Paweł II, *Świat kultury i sztuki jest powołany do budowania człowieka*. Przemówienie po wysłuchaniu koncertu w teatrze „La Scala”, Mediolan, 21.05.1983, w: tegoż, *Wiara i kultura. Dokumenty, przemówienia, homilie*, wyd. Polski Instytut Kultury Chrześcijańskiej, Fundacja Jana Pawła II, Rzym 1986, s. 216.

„Prawdziwa sztuka przyczynia się do obudzenia uspiętej wiary. Otwiera serce na tajemnicę drugiego człowieka. Wywyższa duszę tego, kto jest zbyt zniechęcony lub zbyt znużony, by jeszcze mieć nadzieję. Artysta–chrześcijanin ma więc w Kościele, w świecie powołanie szczególne. Artysta poprzez swój symboliczny język przywołuje rzeczywistość istniejącą poza rzeczami, by powiedzieć: «Bóg jest niedaleko od każdego z nas»”.

Jan Paweł II, *Świat pozbawiony sztuki z trudem otwiera się na wiarę i na miłość*. Homilia

Program wychowawczy > Klasa V > Wartość XXII > Radość ze wspólnego dostrzegania i przeżywania piękna w sztuce i literaturze

wygłoszona w czasie Mszy św. dla artystów, Bruksela, 20.05.1985, w: tegoż, *Wiara i kultura. Dokumenty, przemówienia, homilie*, wyd. Polski Instytut Kultury Chrześcijańskiej, Fundacja Jana Pawła II, Rzym 1986, s. 298.

4.2. PISMO ŚWIĘTE

„Nie przewiewaj zboża przy każdym wietrze ani nie chodź po każdej ścieżce, tak bowiem czyni grzesznik o dwoistej mowie. twardo stój przy swym przekonaniu i jedno niech będzie twe słowo! Bądź skory do słuchania, a odpowiadaj po namyśle! Jeśli znasz się na rzeczy, odpowiedz bliźniemu, a jeśli nie, rękę połóż na ustach! W mowie jest chwała i niesława, a język człowieka bywa jego upadkiem. Bacz, abyś nie był nazwany oszczercą, i nie zastawiaj swym językiem sideł. Bo na złodzieja spada hańba, a surowe potępienie na człowieka o dwoistej mowie. Nie uchylaj ani w wielkich, ani w małych rzeczach, i nie stawaj się wrogiem, zamiast być przyjacielem; jak bowiem złe imię odziedziczy hańbę i naganę, tak również grzesznik o dwoistej mowie” (Syr 5,9-15).

Por. Wj 15,20-21; Syr 8,20-27.32,3-9; Jdt 15,8-14.

4.3. KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

„Człowiek «stworzony na obraz Boży» (Rdz 1,26) wyraża również prawdę swojego związku z Bogiem Stwórcą przez piękno swoich dzieł artystycznych. Sztuka jest bowiem typowo ludzką formą wyrazu. Poza wspólnym dla wszystkich żywych stworzeń dążeniem do zaspokojenia potrzeb życiowych, jest ona darmową obfitością wewnętrznego bogactwa człowieka” (KKK 2501).

Por. KKK 2502; 2513; 1157; 1158.